

► Mirjam van den Hoek over Lukas Passion

▲ Mirjam van den Hoek dirigeert de traditionele Westlandse Lukas Passion. FOTO THIERRY SCHUT

‘Voor een dirigent is het lastig om zo’n stuk spannend te houden’

Het is woensdag 1 april in de Oude Kerk in Naaldwijk alweer Mirjam van den Hoeks derde Lukas Passion, maar ze vindt deze minder bekende Passion van Bach nog steeds mooi.

Rien van den Anker

Westland

Mirjam van den Hoek, een frêle gestalte van begin 30, dwingt vrijwel altijd respect af bij het publiek dat almaar ziet hoe zij tijdens een soms vaak lang concert gemakkelijk, soepel en professioneel de macht uitoefent over zo’n tachtig zangsolisten, orkestmusici en koorzangers. „Zij is echt de baas”, zegt Niels de Klerk, bij deze Lukas de orgelcontinuo-speler, en Mirjams echtgenoot.

Van den Hoek is geboren in het Zeeuwse Kerkwerf bij Zierikzee. Inmiddels is ze succesvol dirigent van vijf koren in (vooral de omgeving van) Westland en Rotterdam. Ook is ze beroepszangeres en speelt ze, vaak de koren begeleidend, piano.

Haar ambitie is om daarop nog beter te gaan spelen maar ze kijkt ook uit naar meer musiceren op de klavecimbel en het orgel. „Mijn droom is om ooit nog eens met het Nederlands Kamerkoor te dirigeren en te zingen.”

Het Zeeuwse gezin met drie dochters en zoon was niet echt muzikaal; haar moeder had een eigen kinderkoor in de kerk, een ouder zusje speelde blokfluit. Door haar werd Miriam muzikaal geïnspireerd maar naast fluit wilde ze

viool leren spelen. Op de middelbare school in Middelharnis waren er drie koren en toen kwam zij na een advies van een docent, die de viool minder zag zitten, al snel ‘op de bok’. Waarna zij zich meer toelegde op dirigeren en het op de piano begeleiden van het koor.

Later volgde bijna als vanzelfsprekend de studie koordirectie aan het Codarts Conservatorium in Rotterdam. Inmiddels is ze ook getrouwd met Niels, die de vaste organist is van de Oude Kerk in Naaldwijk.

Fervent vogelaar

Hun ‘dubbele’ muziekleven weerhoudt haar niet van hobby’s zoals het creatief zijn, nuttige gebruiksvoorwerpen maken, of op de fiets geregeld trainen en dan ‘gewoon’ zo’n 150 kilometer pedaleren. „En daarnaast ben ik ook een fervent vogelaar.”

Het wordt nu haar derde Lukas in Naaldwijk maar Mirjam vindt deze Passion, die minder bekend is

Mijn droom is om ooit met het Nederlands Kamerkoor te dirigeren en te zingen

– Mirjam van den Hoek

Een bijzondere Westlandse traditie

Daar waar voor de paasdagen, op honderden plaatsen, Bachs Mattheus Passion wordt uitgevoerd, ga je in Westland naar de Lukas. Uitvoeringen van deze minder bekende passiemuziek zijn in Westland een échte traditie. De eerste Westlandse Lukas is van 1951. Het werd een traditie die in 1974 stopte; er was geen belangstelling. De revival kwam in 1998 toen Naaldwijk zijn 800-jarig bestaan vierde, waarna organist Gerard Bal de jaarlijkse Lukas weer tot leven bracht.

dan de Mattheus en Johannes, nog steeds heel mooi. „Het werk heeft veel gezongen onderdelen en is daardoor toch wat gemakkelijker voor het koor, maar voor een dirigent is het juist een moeilijk stuk. Want daardoor is het lastiger om het geheel steeds weer spannend te maken. In de Mattheus bijvoorbeeld zitten soms hele mooie beeldende, afwisselende onderdelen, waardoor de zaal bijna ziet wat er gebeurt.”

Tegelijkertijd zegt Mirjam dat elke uitvoering van de Lukas wel een geheel eigen interpretatie kent, omdat het veel minder vaak wordt uitgevoerd. „In de komende uitvoering gaan we ons veel meer richten op de teksten. Meer aandacht geven aan de woorden waarover het gaat. Dat er echt gezongen wordt wat er staat.”